

ספרים במלחמה

במילואים יש הרבה זמן מת; מחכים. מחכים בתור לאפסנאות, מחכים בתור לרישום, מחכים לסמל ששכח את המפתחות לביתו, ומחכים למפקד על מתקן האימונים. מה עושים כשמחכים? מדברים, מתעדכנים האחד בחיי רעהו, וקוראים. אם היו הספרים כדורים, אז בשיטה הצבאית; השיטה הצבאית הייתה פועלת כך: מביא הספר קורא עמוד, תולש ונותן לזה שליזו, זה קורא ונותן לזה שליזו; בינתיים המביא קורא עמוד נוסף ונותן לזה שליזו, וכך הלאה. וכל זה בנוסף על שלום ישראלי שקורא בקול רם בספר הנקרא "חוק פרקינסון". במלחמה גם כן מחכים, אבל זה לא אותו החיכוך ולרוב אין ספרים. במלחמת יום הכיפורים ישבנו אני ושמשון וחיכינו ביחד עם אחרים שמצאו לפלוגתנו (גדוד חי"ר שריון) תפקיד במלחמה; ולא היו שם ספרים. בסוף, שמשון לא התאפק והוציא ספר תנ"ך והברית החדשה שהיה איתו. גם אני רציתי משהו לקרוא; שמשון שאל: תנ"ך או הברית החדשה, מה אתה בוחר? תנ"ך אמרתי, והוא נשאר עם הברית החדשה. ימים אחדים אחרי הלילה ההוא בחווה הסינית, חזרנו לראות מה היה שם. הגעתי לזחל שלנו, בו נהרגו 15 חיילים. פתאום נפל לידי ספר מפויח, אבל לא היה זה ספר קריאה אלא ספר תנ"ך, התנ"ך הישן; בכל זאת שמרתי אותו, לקחתיו ושמתיו בתיקי. לימים הוזמנתי לאשת בעליו (אלמנתו), רציתי להחזיר לה את הספר, חיפשתי בתיק הישן התלוי על הקיר ומה מצאתי – ספר קריאה ישן.